

(video 2770M; dĺžka 1 h. 12 min.; preklad a dabing Zora Kuchárska)

KOLEGAMENTO
Rocca di Papa 28. septembra 2024

1. **Otvorenie**
2. **Cesta prezidentky a spoluprezidenta do Brazílie**
3. **Genfest v Brazílii: fáza 1, fáza 2 a fáza 3**
4. **Genfest vo svete**
5. **Dialóg s Margaret Karramovou**
6. **Záver**

1. Otvorenie stránky

(Hudba a titulky)

Telefonická spojovateľka: *Un momento, prego, la chiamano per una collettiva / Bleiben Sie bitte...*

Eli Folonariová: *Pronto! Ciao popi, adesso vi passo Chiara!*

Hlasy: *(pozdravy z celého sveta)*

Chiara Lubichová: *Drahí moji, teraz obídeme celý svet, bude to trochu trvať, lebo svet je dosť veľký.*

Hlasy: *Hallo? Pronto? Hello? Ciao a tutti! Pronto? Ci siamo tutti?*

Chiara, 9. októbra 1999: Je to telefonická konferencia, na ktorú prinášam silnú duchovnú myšlienku, aby sme ju všetci spoločne žili. Voláme 80 zón a všetci odpovedajú, pýtajú sa: Ako sa máš? Čo je nové? Tak ako v rodine... Je to úžasné!

Chiara, 28. júna 2004: Cieľom kolegamenta je vziať nás na svätú cestu: na cestu svätosti... (hudba)

Matilda: Konečne je to tu! Marco, veríš tomu? Po všetkých tých skúškach ideme konečne naživo!

Marco: Je to veľká emócia!

Matilde: Práve sme videli fotografie niektorých z vás, ako sledujú posledné kolegamento. Teraz sme tu spolu a začíname.

Marco: Sme pripravení ísť na náš výlet na Genfest do Brazílie. Som nadšený!

João, Benedetta, aká je atmosféra na druhej strane sály?

João: Bolo to úžasné, pretože, že sa nekonal len jeden Genfest, ale 44 na celom svete.

Benedetta: Dnešné kolegamento je tiež spôsob, ako sa vám všetkým poďakovať za konkrétnu pomoc, ktorá umožnila mnohým mladým zúčastniť sa na týchto podujatiach.

Matilde: Pozdravujem vás všetkých tu v sále, je vás tu viac ako 300 z celého Talianska. (potlesk)

Marco: Je tu aj Elisabetta, s ktorou som pil *caipirinha* na Copacabane! A Vincenzo, s ktorým som strávil časť Genfestu!

Matilde: A vďaka živému vysielaniu na YouTube nás sleduje naživo mnoho ľudí po celom svete.

Marco: Sledujú nás v rôznych časových pásmach. Chcem pozdraviť Sabrinu z Los Angeles, kde je 9 hodín ráno, aj môjho priateľa Jarsana z Fortalezy, tam je 13 hodín, Marka z Kene, kde je 19 hodín, a tiež som chcel pozdraviť Yopiju z Kórey, ale zistil som, že Yopi je tu v sále! To je neuveriteľné!

Benedetta: Napíšte nám, odkiaľ nás sledujete a koľko vás je. Pošlite nám fotografiu cez WhatsApp na číslo, ktoré vidíte nižšie, pretože sme naozaj zvedaví, a predstavujem si vás tu spolu s nami.

João Marcos Gugel, Brazília: Počas tohto kolegamenta sa trochu spoznáme. Dovoľte, aby som sa predstavil: som João, som Brazíľčan, ale už dva roky žijem v Bari na juhu Talianska... Áno (smiech)... a rád spievam.

Benedetta Ciriolo, Taliansko: Volám sa Benedetta, žijem v Nettune neďaleko Ríma a cez víkendy sa venujem rozhodovaniu v kórejskom bojovom umení *taekwondo*.

Marco D'Ercole, Taliansko: Som Marco, prišiel som pešo, pretože bývam päť minút odtiaľto, rád tancujem *salsu* a *bachatu*.

Matilde Daini, Taliansko: Som Matilde, pochádzam z Parmy, mesta na severe Talianska, a vo voľnom čase rada vyrábam kabelky. A keď už o nás viete trochu viac, povedala by som, že môžeme naozaj začať. Oficiálne začnime toto kolegamento!

2. Cesta prezidentky a spoluprezidenta do Brazílie

Benedetta: Začneme skúsenosťami Margaret Karamovej a Jesusa Morána, prezidentky a spoluprezidenta Hnutia fokoláre.

João: Ako viete, v Brazílii strávili mesiac, aby spoznali miestne komunity a zúčastnili sa na Genfeste. Po návrate sme s nimi urobili tento rozhovor.

(hudba)

Margaret Karamová, prezidentka Hnutia fokoláre: Táto cesta bola krásna, veľmi dôležitá nielen pre Brazíliu, ale myslím si, že znamenala etapu pre hnutie na celom svete. Cestovali sme zo severu na juh. Najviac mi zostalo v pamäti zistenie, že charizma jednoty je oveľa, oveľa väčšia, ako dokážeme pochopiť a predstaviť si.

Túto cestu by som zhrnula do troch slov. Prvým je *starostlivosť*. A práve toto slovo nás sprevádzalo všetkými etapami. A bolo to aj kľúčové slovo Genfestu v Brazílii aj na celom svete. Osobitne sme to videli v Amazónii, kde máme dve fokoláre, ktoré spolupracujú s miestnou cirkvou a tiež s občianskou spoločnosťou práve preto, aby sa starali o ľudí, o mnohé bolesti, ktoré sú v Amazónii, ako vieme: aby liečili tieto rany.

A videli sme ich priamo v akcii! To nás opäť prinútilo zamyslieť sa nad tým, aká dôležitá je starostlivosť o ľudí, ale aj o stvorenie, a že je to jediná vec, ktorá môže zachrániť ľudstvo.

Prenechala by som slovo biskupovi Bernardovi Bahlmanovi, ktorý je biskupom Óbidosu.

(hudba)

Mons. Bernardo Johannes Bahlmann, biskup Óbidosu - Brazília: Ide tu o širokú kultúru, ktorá je v Amazónii jedinečná, najmä tá kultúra, ktorá pochádza z domorodej kultúry. Na druhej strane tu máme veľké bohatstvo, prírodné bohatstvo, (...) zároveň tu máme sociálne situácie, ktoré predstavujú veľké výzvy, ako je chudoba alebo nedostatočné dodržiavanie ľudských práv, či dokonca životné prostredie a ničenie amazonského pralesa.

To všetko znamená, že dnes musíme prehodnotiť, ako sa o seba staráme. A v tomto zmysle sa môžeme od pôvodných obyvateľov naučiť predovšetkým to, ako môžeme zdieľať naše životy, spoločne prijímať rozhodnutia a tiež spolupracovať na dosiahnutí cieľov, ktoré dnes potrebujeme.

(hudba)

Margaret: Druhé slovo je *horizontálna solidarita*. Je to výraz jedného mladíka, ktorý sa zúčastnil na prvej fáze Genfestu vo Fortaleze. Povedal: „Nešli sme učiť, ale byť všetci spolu a žili sme pre jednotu a vzájomnú lásku, a tak sme sa učili skrze naše skúsenosti, ktoré sme si robili“.

Z tejto cesty som sa vrátila presvedčená, že spoločné svedectvo je veľkou silou, nehovoriac o veľmi silnej skúsenosti, ktorú sme zažili v CEU vo Fortaleze s rôznymi hnutiami. Bola to krásna skúsenosť spoločenstva a jednoty.

Tretím slovom je *veriť*. Videli sme, stretli sme ľudí, ktorí verili. Stretli sme sa s komunitou, ktorá žije na juhu Brazílie a tvoria ju tri národy: Brazília, Argentíny a Paraguaja. A videli sme aj na vlastné oči, ako sú odhodlaní starať sa, liečiť rany ľudí, dokonca aj tie z minulosti.

To ma ešte viac utvrdilo v tejto vete z evanjelia: „Ak máme vieru veľkú ako horčičné zrnko, môžeme aj hory prenášať.“ Nemožné veci sa stávajú možnými, ale ani nie tak kvôli nám samým, ale kvôli iným, kvôli ľudstvu okolo nás.

Jesús Morán, spoluprezident Hnutia fokoláre: Potom vo *Fazende de la Esperanza* sme sa stretli s platformou *Uniredes*, ktorá združuje viac či menej 80 sociálnych organizácií z celej Latinskej Ameriky. A tam vystupovalo do popredia, mohli sme sa rukou dotknúť tohto rozmeru evanjelia, ktorého cieľom je sociálna transformácia.

Evanjelium nie je len duchovným posolstvom, ale aj sociálnou revolúciou. Je veľmi pravdivým vyjadrením starostlivosti, pretože ide v ústrety tváram opusteného Ježiša, - „*de los más desfavorecidos*“, čiže tým posledným v spoločnosti ako sa hovorí v Latinskej Amerike –. Sú tam tisíce a tisíce ľudí, ktorých sa dotýka táto láska.

Mimochodom, ako si zdôraznila, túto skúsenosť robíme spoločne, nielen my z hnutia s organizáciami, ktoré sa zrodili v rámci hnutia, ale aj s organizáciami inšpirovanými charizmou. A to je v Latinskej Amerike zásadné: nemožno budovať jednotu tým, že sa vyhneme sociálnej angažovanosti, to znamená, že budovanie jednoty, prechádza cez sociálnu angažovanosť.

Toto je posolstvo, ktoré si z Brazílie odnášame, teda potvrdenie, že jednota a opustený Ježiš sú dve strany tej istej mince, ktorou je evanjelium. To ohlasovali aj gen na Genfeste, keď dôrazne hovorili o opustenom Ježišovi.

A potom darčekom bola návšteva Mariapoli Ginetta, citadely v neustálej premene, veľmi vhodnej na formáciu, ktorá sa navonok prezentuje veľmi konkrétnym spôsobom aj voči miestnemu obyvateľstvu, ktorí sú do veľkej miery súčasťou územia - a otvára svoje dvere všetkým. Bol to úžasný zážitok.

Margaret: Naozaj áno. (hudba)

CEU

Marco: Starostlivosť, horizontálna solidarita, viera. Týmito tromi slovami zhrnula Margaret, ktorá je tu s nami v sále, cestu do Brazílie. Chcem jej poďakovať, pretože osobne verím, že tieto slová dokážu zhrnúť aj moje skúsenosti z Genfestu 2024. Je to veľmi jasné posolstvo, ktoré označuje spôsob, ako žiť našu charizmu, ako to zdôraznil Ježiš, ktorý povedal, že: „Jednota prechádza cez sociálnu angažovanosť“.

Počas svojej dlhej cesty sa Margaret a Ježiš niekoľkokrát zastavili v komunitách Fokoláre v Brazílii.

Matilde: Povedala by som, že môžeme začať so CEU. Margaret a Ježiš navštívili mesto Fortaleza, kde na vlastnej koži spoznali život 23 organizácií, ktoré spolupracujú na ochrane a zvyšovaní ľudskej dôstojnosti.

Spoznajte túto skutočnosť teraz spoločne.

(hudba)

Moderátor: Na 112 hektároch sa 23 organizácií, katolíckych komunít a inštitútov, rozhodlo prežiť skúsenosť spoločenstva medzi charizmami. Už 24 rokov je táto skúsenosť v brazílskom meste Fortaleza známa pod názvom *Condomínio Espiritual Uirapuru* - CEU, čo v portugálčine znamená „nebo“.

Moysés Azevedo, Spoločenstvo Shalom: Spoločenstvo CEU má jednu charakteristickú črtu: spojenie rôznych chariziem, ktoré sa navzájom dopĺňajú a ponúkajú spoločné svedectvo. Každá podľa svojej vlastnej charizmy, nemiešajú sa, ale dopĺňajú.

Nelson Giovanelli, Fazenda da Esperança: Keď sme dostali ponuku tohto majetku ako daru, okamžite nás to inšpirovalo k uskutočneniu Chiarinho sna, ktorý slúbila v roku 1998 svätému Otcovi Jánovi Pavlovi II.

Chiara Lubichová, zakladateľka Hnutia fokoláre: Vieme, že Cirkev si želá, a tiež vy, plné spoločenstvo medzi hnutiami, ich jednotu, ktorá sa už začala. Chceme vás však ubezpečiť, vaša Svätosť, keďže jednota je našou špecifickou charizmou, že budeme zo všetkých síl prispievať k jej plnému dosiahnutiu. (Potlesk)

Nelson: Medzi sebou často opakujeme: „To, čo mám ja, sa v tebe posilňuje a naopak.“

Daniela Martucci, združenie Nuovi Orizzonti: Prežívanie týchto skúseností v spoločenstve tiež pomáha každému z nás, aby sme zažiarili svetlom a vlastnou identitou práve v konfrontácii s druhým; a tiež druhý sa stáva inšpiráciou, pretože vtedy sme povolani žiť celé evanjelium, nielen jedno slovo. A tak každá z týchto skutočností, týchto chariziem, pôsobí ako malý strážca toho druhého.

Moysés: Je to ako krásna záhrady Cirkvi. Záhrada Cirkvi má túto charakteristiku: sú v nej ruže rôznych farieb, rôznych vôní, ale všetky rastú v tej istej záhrade, sú živé Kristom a dávajú svetu svoju vôňu, priťahujú ľudí našej doby, aby mohli urobiť skúsenosť s osobou Ježiša Krista. Toto je skúsenosť spoločenstva, ktorú tu prežívame. Charizmy ti nie sú spolu preto, aby sa kopírovali alebo si konkurovali, ale aby sa navzájom dopĺňali vzhľadom na svoje poslanie.

Daniela: A možno svet naozaj potrebuje mnoho odpovedí. A Duch Svätý to vie a vloží do každého človeka jednu z odpovedí, aby sme spoločne mohli odpovedať na všetky najdôležitejšie otázky, ktoré rezonujú v ľudskom srdci.

Nelson: Bratia a sestry z iných chariziem, ktorí sem prišli, pocítili vplyv živej, vychádzajúcej Cirkvi, ktorá tu už existuje.

(hudba)

Matilde: Niektorí zástupcovia združení, ktoré sme práve videli, sú tu v sále: Daniela Martucci, prezidentka združenia *Nuovi Orizzonti*, ktoré založila Chiara Amirante. (Potlesk) Nelson Giovanelli, ktorý bol nedávno zvolený za predsedu *CEU*. (potlesk)

Nelson je tiež zakladateľom Fazenda da Esperança, v júnovom kolegamente sme rozprávali jeho príbeh, môžete si ho pozrieť na YouTube na linke Kolegamenta.

A práve vo Fazenda da Esperança som prežila prvú fázu Genfestu.

Je tam centrum pre terapeutickú rehabilitáciu a sociálnu reintegráciu mladých ľudí. Bola som v ženskom oddelení, kde boli matky s deťmi. Bola to veľmi silná skúsenosť zdieľania, ktorá ma naučila, ako je odpustenie nevyhnutné na to, aby sme začali milovať nielen seba, ale aj druhých.

Na trojitej hranici

Marco: Teraz pokračujeme ďalšou etapou cesty Margaret a Jesusa: na mieste, kde sa zbiehajú hranice Argentíny, Paraguaja a Brazílie, Margaret a Jesusa privítalo 420 ľudí z týchto troch krajín. Je to jedno z najúžasnejších miest na našej planéte, ale zároveň je to aj miesto, ktoré rozdeľuje politika.

Pri návšteve týchto miest Margaret povedala: „Pri tejto hranici sa začína nádej pre všetky komunity Fokoláre na svete i mimo hnutia.“ Požiadali sme preto priamo tých, ktorí na týchto miestach žijú, aby nám povedali viac. Sledujete nás?

(pozdravy)

Silvia Leonardo, Misiones - Argentína: Vedeli sme, že Margaret je v Brazílii, a tak sme sa rozhodli pozvať ju na návštevu vodopádov Iguazu, jedného zo 7 divov sveta. Pozvali sme ju aj preto, aby sa dozvedela o doteraz jedinečnom zážitku, keď sa 3 krajiny, odlišné kultúrou a jazykom, stretávajú, aby zdieľali život.

Roseli Tortelli, Paraná - Brazília: Táto skúsenosť sa začala v roku 2016 s dočasnými fokoláre, ktoré tu pokračujú. Na stretnutiach komunity máme Slovo života, osobné rozhovory, sú to momenty, v ktorých sa posilňuje jednota, či už s paraguajskou, alebo argentínskou či brazílskou komunitou.

Armando Tortelli, Paraná - Brazília: Veľmi dôležitým faktom, ktorý možno v tomto regióne pozorovať, je že trojštátie, ako sa nazýva miesto s tromi štátnymi hranicami, je vnímané ako región obchodu s drogami, zbraňami a mnohými a mnohými problémami v týchto 98 etnických skupinách, ktoré napríklad žijú vo Foz do Iguazu a v jeho okolí. V komunite, v ktorej sa nachádzame a ktorá je veľmi veľká, však tieto problémy nevidíme. Je tu niečo oveľa väčšie, čo nás spája, a to je život v komunite, o čo sa snažíme. Nevidíme všetky tieto ťažkosti, naopak, pracujeme na tom, aby sa táto situácia zmenila.

José Balmaceda, Asunción - Paraguaj: V našej pohraničnej oblasti máme veľké výzvy, napríklad medzináboženský dialóg a spoločná cesta s domorodými komunitami a to je vzácna výzva. Sme si istí, že musíme naďalej osobne svedčiť o tomto bratstve medzi nami a rozšíriť to na naše národy a komunity.

José María Leonardo, Misiones - Argentína: Bola to krásna skúsenosť a myslím, že sa posúvame dopredu. Jednota sa buduje okamih po okamihu a vždy zahŕňa bolesť vzdialenosti, bolesť odlišnosti, diskriminácie, bolesť celej tejto reality, pretože hranice sú ľudské.

(pozdravy)

3. Genfest v Brazílii: fáza 1, fáza 2 a fáza 3

João: Teraz je už čas hovoriť o tohtoročnom Genfeste.

Benedetta: Ale najprv sa ponorme do minulosti! Napríklad, bol niekto z vás na prvom Genfeste?... Ach, toľko rúk!!!

João: Veľkolepé!

Benedetta: Je tu Iride! Iride, patril si medzi prvých mladých v hnutí, povedz nám o tom niečo.

Diego Goller - Iride: Pozrite, ešte aj dnes ma dojíma pomyslenie na ten deň, na ten prvý máj 1973. Bolo to niečo neopísateľné, tisíce mladých ľudí v amfiteátri v Loppiane, sedeli na zemi, všetci mali biele čiapky, pretože pánilo slnko. A vtedy sa po prvý raz objavilo slovo Genfest, ktoré predtým neexistovalo. Pre nás to bola nádherná, neuveriteľná, veľkolepá vec. Myslím, že pre nás všetkých to bol moment, ktorý poznačil naše životy. Pekné je, že Genfest sa tým neskončil. Bol to začiatok, ktorý sa časom predlžil a možno v tomto momente vidíme, ako toto dobrodružstvo pokračovalo.

(hudba)

João a Benedetta: *Juntos para...*

Diváci v sále: *...cuidar!*

Benedetta: Trochu opozdene, nie, João?...

João: Zopakujme to.

João a Benedetta: *Juntos para...*

Diváci v sále: ...*cuidar!*

Benedetta: Spoločne sa postarať!

João: Spojiť sa a postarať sa!

Benedetta: To je motto Genfestu 2024, na ktorom sa v Brazílii zišlo viac ako 4000 mladých z celého sveta!

João: Presne tak, ale tento rok tu bola jedna novinka. Totiž Genfest bol rozdelený do troch fáz. V prvej fáze sa mladí zúčastnili na rôznych spoločenských aktivitách na rôznych miestach Latinskej Ameriky. Benedetta, bola si tam?

Benedetta: Áno, João, v prvej fáze som žila v Mariapoli Ginetta v kontakte s deťmi a mladými, o ktorých sa stará Hnutie fokoláre prostredníctvom vzdelávacieho centra. Takže medzi stenami na maľovanie a drakmi na púšťanie sme s nimi strávili vzácny, no ešte vzácnejšie boli chvíle jednoduchého spoločného života.

My dobrovoľníci sme sa snažili, aby sa tieto deti cítili dôležité, milované a dúfam, že sme v nich vzbudili trochu zvedavosti o svet okolo nich.

João: Ďakujem, Benedetta! Teraz sa pozrime na zhrnutie prvej fázy.

(hudba)

Dievča: Robíme rôzne manuálne práce. Všetci sme nadšení a radi spoznávame nové kultúry a iné skutočnosti.

Chlapec: Cítim, že je to príležitosť zdieľať sa a objavovať nové svety, nové kontexty, nové skutočnosti...

Dievča: Boli to veľmi zaujímavé dni, pretože sme sa snažili ponoriť do miestnych komunít. (hudba)

Chlapec: Ahoj, sme tu na CEU vo Fortaleze a začína sa prvá fáza Genfestu!

(hudba)

Chlapec: Musím povedať pravdu, že ma tie dni veľmi uspokojili. (hudba)

Dievča: Bolo pekné vidieť, aj napriek rôznosti jazykov, komunikáciu medzi všetkými, vzájomnú lásku.

Dievča: Myslím si, že Genfest prináša rozmanitosť vedomostí a okrem toho aj potenciál, ktorý existuje na našich územiach.

Dievča: Boh nám dovolil, aby sme sa aj vďaka jeho prítomnosti zamiešať nám karty, aby sme našli oveľa pevnejšiu spoločnú pôdu, plnú nástrojov pokoja.

Skupina: *Juntos para cuidar!* (hudba)

João: Benedetta, vieš, že sa mi cnie za Brazíliou? Žiada sa mi dať si ryžu s fazuľou. (smiech)

Benedetta: Ach, typické brazílske jedlo!

João: Pripravím to, dá si to niekto? Jeden, dva, tri... Tolko!

Matilde: João, ty si ma prehliadol? Tiež mi to chýba!

Marco: Ja nie, vďaka, najedol som sa toho v Brazílii a zatiaľ mi to stačí. (smiech)

Matilde: Marco, kde si sa toho tak najedol? Náhodou v prvej fáze?

Marco: Fáza 1 bola nádherná! Ja som bol v AFAGO, čo je centrum pre deti a dospievajúcich v Pedreira, vo favele priamo v meste São Paulo. Skúsenosť to bola úžasná,

pretože v tomto centre majú tamojší mladí priester, kde sa môžu hrať, rásť, naozaj si vytvárať budúcnosť, formovať sa. Keď som odchádzal, zostala vo mne naozaj nádej, že ak sa budeme usilovať, zmena je možná.

Matilde: Po skončení prvej fázy sme sa každý s vlastnou dobrovoľníckou skúsenosťou ocitli vo veľkej aréne v Aparecide. A tam sa začala druhá fáza.

Marco: Boli to dva dni osláv s množstvom ľudí z celého sveta. Množstvo mladých, ktorí rozprávali svoje príbehy, niekedy ťažké.

Matilde: Potom, ešte v Aparecide, sa uskutočnila tretia fáza, v ktorej si každý z nás podľa svojich profesionálnych sklonov mohol vybrať oblasť, v ktorej sa chce realizovať a aplikovať Chiarin ideál jednoty.

Marco: Už vidím, ako sa niektorí z vás v sále rozžiarili pri spomienke na tieto chvíle... Chceme vám povedať, že komunikačný tím Brazílie práve pripravuje zhrnutie Genfestu, ktoré bude čoskoro k dispozícii na našich kanáloch! Zatiaľ sme pre vás vďaka ich práci pripravili tento klip, ktorý si spoločne pozrieme. Si pripravená?

Mathilde: Samozrejme!

Matilde a Marco: *Juntos para cuidar! Juntos para cuidar!*

(hudba)

Margaret: Sme naozaj sieť, ktorá sa rozprestiera na všetkých zemepisných šírkach a tisícročným spôsobom žije motto, ktoré sme si vybrali pre Genfest 2024: *Juntos para cuidar* – spoločne sa postarať.

(hudba)

Marcela: Viem, že to nebudem ja, kto napraví svet, ale vždy sa pýtam sama seba: čo môžem urobiť? (potlesk)

Christian: Volám sa Christian a som z Melbourne v Austrálii.

Klara Piedade, Brazília: Myšlienkou bolo priniesť na pódium Genfestu život mladých ľudí z Hnutia fokoláre a urobili sme to tak, že sme rozprávali skúsenosti z vlastného života.

Juan Sebastian: Mám 23 rokov a prežil som samovraždu svojho mladšieho brata Samuela.

Cendrine: Som z Damasku v Sýrii. Keď vypukla vojna, mala som 16 rokov. Každé ráno sme sa s každým z rodiny lúčili s vedomím, že sa možno vidíme naposledy. A takto sme žili sedem rokov. Potom minulý rok prišlo zemetrasenie. Aj v nás sa všetko zrútilo. Zakúsili sme temnotu a pochybnosti. Kde bol Boh? V istom momente som si ešte silnejšie uvedomila, že len Boh sa nezrúti a že spolu s ostatnými môžem byť potešením a vyjadrením Božej lásky pre tých, ktorí trpia a sú zúfalí.

(hudba)

Marília: Myslím, že Ježiš je dnes prítomný v našich utrpeniach, v našich krížoch: v ženách alebo každom, kto trpí násilím alebo akýmkoľvek druhom diskriminácie, od prírody po chudobných, od migrantov po krajiny vo vojne. Je prítomný v osamelých starých ľuďoch alebo v tínedžeroch, ktorí stále trpia následkami pandémie. Chceme kráčať po svete a objasniť každého, a v objatí trpiaceho, chceme objasniť aj Boha.“

(hudba)

Carolina, Brazília/Argentína: Najsilnejšia vec na celej tejto skúsenosti je, že aj napriek rôznorodosti kultúr, krajín, jazykov, je tu jednota a láska, pretože všetci prežívame tú istú lásku, toho istého ducha zdieľania, vzájomnej pomoci, spoločného bytia.

Yejin, Južná Kórea: Prísť na Genfest bol mojím snom od gen 4. Som tu, aby som sa stretla s mladými ľuďmi z rôznych krajín sveta.

Seunghyun a Yejin: Viva!

(hudba)

Tainã Santana, Brazília: Každý človek má v živote rád niečo iné a v niečom inom je dobrý. To môže prispieť k bratstvu a budovaniu jednotného sveta. Tieto rôzne cesty sa stali 8 okruhmi v tretej fáze Genfestu: Ekonomika a práca; Dialóg a interkultúra; Mier a ľudské práva; Zdravie, šport a ekológia; Umenie a sociálna angažovanosť; Vzdelávanie a výskum; Komunikácia a médiá; Aktívne občianstvo a politika. (potlesk)

Mariane Araújo, Brazília: Ale návrh tretej fázy je pokračovať aj po nej? Takže cieľom všetkých programov, ktoré dnes vytvárame, je, aby mladí po návrate do svojich komunít, do svojich krajín, už mali celosvetovú sieť ľudí, ktorí rovnako ako oni veria v zjednotený svet.

Môžu sa pripojiť k už realizovaným projektom alebo vytvoriť nové, vstúpiť do organizácií, ktoré rovnako ako oni pracujú na budovaní mieru, jednoty v oblasti kde žijú.

Vincenzo Palumbo, komunita: Ekonomika | Práca: Na univerzite som sa každý deň učil ekonómiu, a vždy som videl len jej nudnú, teoretickú stránku. Tu ma to prinútilo objaviť tú peknú stránku, alebo ten aspekt, kde môžem povedať, čo dokážem, ale predovšetkým, čo dokážem urobiť pre druhých.

Samara Geovana, komunita: zdravie | šport | ekológia: Myslím, že je tu veľa mladých, ale výmena nie je len medzi mladými, ale aj medzi generáciami. Mnohí sa zaujímajú o to, čo sa deje, o životné prostredie aj o bratstvo medzi všetkými.

Israa Safieddine, Spoločenstvo: Dialóg | Interkultúra: Je to veľká výhoda byť tu. Máme tu možnosť nadviazať kontakt s mnohými a rôznymi ľuďmi, skontaktovať sa s mnohými, s našimi snami o svete a pokúsiť spoločne premýšľať.

Jesús Morán, spoluprezident Hnutia fokoláre: Pretože potom si bude treba vyhrnúť rukávy a začať procesy transformácie. Nestačí prežiť krásnu oslavu, treba odísť odísť presvedčení o niektorých zásadných veciach pre transformáciu spoločnosti.

Margaret Karamová, prezidentka Hnutia fokoláre: V týchto dňoch sme kráčali spoločne. Genfest sa nekončí. Som si istá, že keď prídete do svojich miest, pochopíte, čomu sa chcete venovať podľa svojich záujmov a svojho štúdia či povolania. V týchto dňoch ste si urobili skúsenosť s jednotou a v jednote. A táto skutočnosť bude pokračovať. Toto bude vaša telocvičňa, kde sa budete učiť sa trénovať v bratstve. (hudba)

Felipe, Ekvádor: Skúsenosti, všetka tá láska, ktorú sme dostali, sila odovzdaná počas týchto troch dní Genfestu mňa i nás bezpochyby veľmi povzbudzujú k tomu, aby sme sa zapájali do projektov, žili univerzálne bratstvo a predovšetkým spoločne budovali zjednotený svet, pretože sa chceme spoločne postarať.

(hudba)

4. Genfest vo svete

João: No a všetko toto sa odohralo v Brazílii, ale na celom svete sa do Genfestu zapojilo množstvo ďalších mladých, ktorí si zorganizovali miestne Genfesty. Pozrime sa na to.

(hudba)

Marco: Jeden z miestnych Genfestov sa konal v Cutre v južnom Taliansku. Vo februári 2023 tam stroskotala jedna veľká loď. A vtedy zahynulo 94 migrantov, ktorí sa snažili preplávať Stredozemné more. João, ty si bol na Genfeste v Cutre.

João: Áno, zatiaľ čo vy Taliani ste boli v Brazílii, ja som tu zažil brazílsky Genfest. Poviem vám svoju skúsenosť.

Bolo to pre mňa veľmi pekné, pretože keď sme sa zišli v Cutre na umeleckom momente, a počúvali sme životné príbehy migrantov, ktorí sa dostali cez Stredozemné more sem do Európy v nádeji, že si obnovia život; pre mňa počuť tieto príbehy boli chvíle úzkosti, akoby som bol jedným z nich. Pomohlo mi to vcítiť sa a vidieť ich situácie inými očami, bez toho filtra, ktorý je v správach. Prinútilo ma to zamyslieť sa: „ako je možné, že ešte stále v 21. storočí sa takto zaobchádza s toľkými ľuďmi?!“.

Marco: Videli sme aj zábery z tejto situácie. Vedľa Antonelly vidím Benedettu, aj ty si bola v Cutre, však?

Antonella: Áno, ahoj!

Benedetta: Je tu s nami Antonella Maiorana z Kalábrie, regiónu, v ktorom sa Cutro nachádza. Antonella, môžeš nám povedať, ako komunita Focolare reagovala na stroskotanie lode v roku 2023?

Antonella Maiorana, Taliansko: Samozrejme, Benedetta, a ďakujem. Stroskotanie lode v Cutre bolo momentom hlbokého smútku, ktorý poznačil svedomie mnohých ľudí nielen v Kalábrii. Pri tragédii takýchto rozmerov bolo mlčanie prejavom úcty k obetiam a ich rodinám.

Potom tiež výpovede preživších, ktorí nám dali pochopiť ľudské a politické súvislosti, ktoré viedli k týmto udalostiam. A nakoniec to bolo slovo: odsúdiť nespravodlivosť, ale aj navrhnúť nové spôsoby solidarity a prijatia. A to preto, lebo veríme v stredomorské bratstvo, nielen ako utópiu, ale ako konkrétnu, hoci zložitú možnosť.

My mladí zohrávame na tejto ceste veľmi dôležitú úlohu, pretože môžeme a musíme byť podporovateľmi aktivít, ktoré kladú do centra pozornosti globálne bratstvo a ľudskú dôstojnosť.

Benedetta: Ďakujem, Antonella. A teraz pokračujme ďalšími Genfestami. (hudba)

Baška, Slovensko: Dobrý deň! Som Baška zo Slovenska, mám 18 rokov a chcela by som vám porozprávať krátku skúsenosť, ktorú som zažila na Genfeste v Kecerovciach, kde sme my mladí zo Slovenska organizovali letnú školu pre rómske deti. Bola som tam ako animátorka a mala som na starosti skupinu detí.

V mojej skupine bol jeden chlapec, ktorý neustále vyrušoval, aby si získal pozornosť, a s ktorým bolo ťažké pracovať. Ako skupina sme sa zúčastnili na niekoľkých workshopoch, ale on nevyzeral, že by ho niečo zaujímalo, až kým neprišiel na workshop prvej pomoci.

Ajka vysvetľovala deťom postup resuscitácie a on ju pozorne sledoval a počúval, dokonca si sadol vedľa a napriek svojej ostýchavosti skúšal resuscitáciu na figuríne. Keď ho Ajka dala vyskúšať si záchrannú vestu a Simon mu ju pomohol zapnúť, zrazu sa rozžiaril.

Myslím, že cítil lásku a pozornosť, ktorú sme sa im snažili venovať, a možno si pri skúšaní bundy uvedomil, že jeho sny nemusia zostať len snami. Bolo dôležité, aby sme pochopili, že nesmieme zabúdať ani na svoje sny, ale veriť, že sa dajú uskutočniť.

Marisa, Južná Kórea: Nevieť sa dočkať otvoreného dialógu s mladými a na zdieľanie pozitívnej energie s nimi.

Ezequiel, Paraguaj: Je tu toľko vecí, ktoré sa dajú robiť, toľko vecí, ktoré sa dajú zažiť, noví ľudia, ľudia z iných krajín, toľko kultúr. Myslím si, že táto skúsenosť bude nezabudnuteľná a dúfam, že ju zakúsi veľa najmä mladých ľudí.

(hudba)

Matilde: A teraz sa naživo spojíme s mladými z Pakistanu, ktorí nás sledujú vo fokoláre v Karáčí. Počujete nás?

Skupina z Karáčí: Hello!

Matilde: Ahoj, som veľmi rada, že si tu s nami! Skôr ako začneme, poprosím vás, aby ste sa predstavili. (zopakuje otázku v angličtine)

Chantel: Ja som Chantel.

Rizwan: A ja som Rizwan.

Chantel: Sme z Karáči v Pakistane.

Matilde: Počuli sme, že váš miestny Genfest bol nečakane početný. Môžete nám o tom povedať viac? (zopakuje otázku v angličtine)

Chantel: Genfest bol sen!

Keď sme skoro ráno prišli na miesto, nikto tam nebol a my sme prosili Ježiša, aby sa tento deň stal silným svedectvom jednoty medzi nami. Po tejto modlitbe sme sa vybrali k registračnému pultu a naše srdcia zaplesali. keď sme uvideli toľko mladých, ktorí tam stáli a čakali. Mysleli sme, že príde maximálne 500 ľudí, ale bolo ich dokonca viac ako 800!

Aj keď nás bolo veľa a niektoré veci boli náročné, bola medzi nami jednota. Boli tam mladí z farností z celého Karáčí, z rôznych denominácií a mladí rôznych náboženstiev. Bol to zjednotený svet, o ktorom sme spolu s Chiarou Lubichovou vždy snívali, a teraz sa stal skutočnosťou. Chiara bola skutočne s nami.

Rizwan: S prípravou sme začali o mnoho mesiacov skôr, chodili sme do farností, aby sme mladých nadchli pre Genfest. Boli sme veľmi radi, že sa nám podarilo rozšíriť tento ideál medzi všetkých mladých kresťanov v Karáčí a v našom regióne.

Arcibiskup z Karáčí, biskup Benny Mario Travas, bol tiež veľmi šťastný a ochotný nám pomôcť! Program sme pripravili spolu s 11 farnosťami, ktoré sa aktívne zapojili: prispeli skúsenosťami, tancami, piesňami, scénkami.

Genfest prekonal všetko naše očakávanie. Keď sme boli celí prekvapení veľkým počtom účastníkov, jeden z farárov povedal: „Nemali by ste sa čudovať, ľudia na toto podujatie čakali už dlho!“ (potlesk)

Matilde: Ďakujeme, že ste sa podelili s vaším Genfestom. Je vždy pekné vidieť, ako Chiarin ideál vždy nájde spôsob, ako osloviť srdcia mnohých mladých. Ešte raz ďakujeme!

Skupina z Karáčí: Ahoj! (potlesk)

(hudba)

Elsabet - Etiópia: Zapôsobilo na mňa puto, ktoré sa medzi nami vytvorilo. Pochádzam z jednoduchej rodiny a na Genfeste som sa naučila prekonávať samu seba. Prvýkrát som sa stretla s komunitou Focolare, cítila som sa ako doma, aj keď sme boli z rôznych cirkví.

Fasika - Etiópia: Prišli sme z rôznych častí krajiny a to nám dalo príležitosť lepšie sa spoznať. Uvedomili sme si našu rozdielnosť a to nás obohatilo. Dozvedeli sme sa veľa nového a to zmenilo môj život. Robili sme skutky lásky: zbierali sme na pláži odpadky, navštívili sirotince, centrá pre deti z ulice a väzňov.

Lucie - Kamerun: Pred Genfestom sme mali trojdňovú formáciu, na ktorom sme hovorili o dôležitých témach, ako je ekológia, medzináboženské diskusie, výmeny s odborníkmi a mladými a mnoho ďalšieho.

Gaspard BEBY GNEBA, biskup z Man - Pobrežia Slonoviny: Ďakujem Bohu, ktorý tu v Mane zhromaždil všetkých týchto mladých z Hnutia fokoláre zo strednej a západnej Afriky. Už

teraz sa o nás starajú svojou návštevou. Tu starostlivosť znamená aj návštevu, prísť pozdraviť, pochopiť, že sú tu aj ľudia mimo našich krajín, mimo našej rodiny.

Monica - Demokratická republika Kongo: Som veľmi šťastná, že môžem stráviť tento čas mieru, bratstva a lásky. Vládla tu radosť, láska. Zabavili sme sa. Rozhodli sme sa pokračovať v šírení jednoty v rozmanitosti a pokračovať v láske bez diskriminácie.

Jessica - Nigéria: Genfest sa nám veľmi páčil, pretože to bolo krásne. Bola to príležitosť pre rôznych ľudí z rôznych prostredí a rôznych krajín, aby sa stretli a spoznali sa. Hoci väčšina z nás nechala za sebou veľa vecí, zišli sme sa s určitým cieľom. Vďaka Bohu, väčšina z nás dosiahla cieľ, pre ktorý sme sem prišli. Som veľmi vďačná, že Genfest bol úspešný.

Sara - Egypt: Som Sara, gen z Egypta. Genfest sme začali so 60 mladými z Egypta, Eritrey a Sudánu. Túžili sme zažiť zjednotený svet medzi sebou a potom ho ponúknuť ostatným. Prvý deň sme hovorili o „hraniciach“, o tom, ako ich premeniť na miesto stretnutia. Hoci sme nehovorili rovnakým jazykom, nebránilo nám to žiť bratstvo.

Druhý deň sme hovorili o talentoch a o tom, ako ich dať do služby druhým. Prvé dva dni Genfestu boli semienkom. Spoločne sme s radosťou a láskou pracovali v rôznych dielňach a nezabudli sme ani na sociálnu aktivitu, ktorú sme venovali tým najosamejším, napríklad starším ľuďom.

Mickel - Egypt: Tento Genfest bol prvým v Egypte a máme z toho naozaj radosť. Tento Genfest je súčasťou veľkého Genfestu, ktorý sa šíri po celom svete. Mohli sme pomôcť ľuďom, urobiť ich šťastnými, priniesť im pokoj a lásku.

Mariam - Egypt: Som Mariam. Na Genfest v Egypte sme sa začali pripravovať pred niekoľkými mesiacmi. No ako sme sa postavili na pódium, zabudli sme na všetku únavu a dohodli sme sa, že ponúkneme všetko, čo máme, s láskou a radosťou.

Boli sme veľmi nadšení a chceli sme ponúknuť predstavenie, ktoré by odrážalo našu vieru v zjednotený svet. Dvesto prítomných to tiež prežilo a tento moment bol vyvrcholením všetkej lásky, ktorá sa medzi nami vybudovala.

(hudba)

Leandro Silva: „Spoločne sa postarať: minulosť, prítomnosť a budúcnosť“, to je názov Genfestu na Blízkom východe a v severnej Afrike.

(hudba)

Sme v mestečku Ajloun na severe Jordánska, kde sa od 26. do 31. augusta stretlo 100 mladých kresťanov a moslimov z ôsmich krajín tohto regiónu.

(hudba)

Cieľom tohto Genfestu je vzbudiť v mladých záujem o seba navzájom a o životné prostredie ako reakciu na miestne scenáre a globálne výzvy. Je to tiež príležitosť spoločne dosvedčiť, že mier je možný, no začať treba od seba.

Imad Badsí: Mier bol pre mňa vždy ideálom, o ktorý som sa usiloval. Téma Genfestu „Spoločne sa postarať“ hlboko rezonuje s kultúrou mieru. Starostlivosť o druhých znamená aj budovať vzťahy založené na dôvere, rešpekte a láske.

Ak sa budeme jeden o druhého starať, spoločne môžeme vybudovať harmonickejší a pokojnejší svet.

Mira Mohammad: Rozhodla som sa každý deň žiť prítomný okamih, pretože je to jediná vec, ktorú máme napriek ťažkostiam, ktorým čelíme. Minulosť sa nás snaží vrátiť späť, aby sme ľutovali alebo premýšľali o minulých činoch, alebo budúcnosti, ktorá nás čaká a o ktorej nič nevieme.

Musíme si uvedomiť, že jediné, čo máme, je prítomný okamih, ktorý máme v rukách, a neporovnávať sa s inými alebo s inými situáciami, ale snažiť sa zlepšiť pomocou vecí a schopností, ktoré máme.

Mari Maluf: Napriek všetkým ťažkostiam, ktoré v týchto krajinách existujú, vidieť vzťahy lásky a bratstva medzi týmito mladými nám dáva veľkú dôveru, že zjednotený svet je možný.

Cynthia Chammasová: Po týchto dňoch sa vraciame do svojich krajín s presvedčením, že naše hlasy sú silnejšie a naše volanie po mieri sa dostane do všetkých častí zeme. Takto pracujeme na tom, aby sa zjednotený svet stal skutočnosťou.

(hudba)

5. Dialóg s Margaret Karamovou

Marco: Margaret sa k nám medzitým pridala na pódium. Čo povedať? Som naozaj dojatý pri pomyslení, že sme zažili Genfest na celom svete, to isté podujatie, ten istý Ideál na takých rôznych miestach. Práve sme počuli slová: „Po týchto dňoch sa vraciame do svojich krajín nabití energiou a presvedčení, že naše hlasy majú väčšiu silu a naše volanie po mieri sa dostane na všetky miesta na zemi.“

Tieto slová sú veľmi silné v kontexte konfliktov a napätia, ktoré existujú v mnohých krajinách sveta, v rôznych regiónoch sveta. Preto by sme teraz chceli všetkým navrhnúť chvíľu ticha a poprosiť o spravodlivosť a mier vo všetkých častiach zeme.

(CHVÍĽA TICHA)

Benedetta: Margaret, na Genfeste sme zažili krásne skúsenosti jednoty, všetci sme dnes videli obrazy silných svedectiev. Ale mám pochybnosti: je podľa teba myšlienka zjednoteného sveta vôbec možná, alebo je to utópia, vymyslená a nerealizovateľná vec? Čo si o tom myslíš?

Margaret Karamová, prezidentka Hnutia fokoláre: Pozri, po tejto chvíli ticha sa mi chce ešte zostať v tichu a v modlitbe za všetko, čo sa v tomto čase deje v rôznych častiach sveta. Tak ako ty, aj ja v rôznych chvíľach cítim pochybnosti, pretože bolesť, ktorú človek prežíva, ktorú vidí, je príliš veľká. Napriek tomu som sa z Genfestu vrátila plná nádeje. Povedal som si: je to nádej, ktorú mi nikto nemôže vziať zo srdca, nikto nám ju môže ukradnúť, pretože je to nádej, že veríme v Niekeho, kto nás nemôže sklamať.

V tejto súvislosti som si prečítala, čo Chiara povedala v roku 1998 na stretnutí Mladých za zjednotený svet. Zdalo sa mi, že to Chiara hovorí práve pre nás v tomto čase, a tieto slová mi pomohli znovu uveriť, jednoducho veriť. Chcem sa preto s vami o tieto slová podeliť. Chiara hovorí:

„(...) usilujete sa, pracujete pre zjednotený svet“ - svet mieru a bratstva.

„A čo robíte? Činnosti, ktoré sa môžu zdať malé a neprimerané, aj keď sú významnými zámerom vzhľadom na cieľ, ktorý ste si stanovili. Možno (...) niekto z vás bude pracovať aj priamo v rôznych organizmoch zameraných na zjednotený svet.“

Myslím si však, že aj keď toto všetko je veľmi užitočné, avšak nie je to ani to, ani tamto, čo by k tomu prispelo rozhodujúcim spôsobom.

Skôr bude treba svet ponúkať (...) dušu. A touto dušou je láska. (...)

Dnes je potrebné „byť láskou“, to znamená cítiť s druhým, žiť druhého, druhých a usilovať sa o jednotu (...) na celej planéte. (...)

Budovať teda vzťahy jednoty“ - solidarity - „ktoré majú svoje korene v láske.

A túto lásku musíte žiť najprv medzi sebou.

A toto si uvedomujú mnohí, (...) medzi národmi, medzi tými, ktorí riadia ich osudy, v inštitúciách, v malých a veľkých organizáciách sveta... Všade. Potom zámery tých, ktorí ich zakladajú, dosiahnu cieľ. A budú skutočne pracovať pre zjednotený svet“ - pre mierumilovnejší svet.

Marco: Ďakujem, Margaret! (potlesk) Ďakujem ti za túto úvahu, pretože naozaj cítim, že keď sa zaviazem milovať blížneho, ak možno tento človek bude jedného dňa pracovať v nejakej inštitúcii - veď nakoniec inštitúcie sa skladajú z ľudí, nie? -, možno to bude robiť takýmto spôsobom. Takže veľká vďaka!

Vieme, že práve zajtra ťa čaká ďalšia veľmi dôležitá úloha, prakticky celý október budeš vo Vatikáne, kde sa bude konať synoda. Chcel som sa ťa opýtať: ako sa pripravuješ na túto udalosť?

Margaret: Pravdupovediac, pripravujem sa tak ako mnohí z vás, už tri roky, takže to nie je krátky čas. Všetci vo svete, vrátane ostatných z hnutia, sme sa snažili, zaviazali sme sa žiť synodálnym spôsobom, ktorý je hlavným cieľom synody, žiť to stále lepšie a lepšie.

Pripravujem sa modlitbou, spolieham sa aj na všetky vaše modlitby, ktoré budem nosiť v srdci. Tiež so záväzkom prežiť tieto chvíle ako skutočný záväzok pre mier. Dúfam, že chvíľa synody, na ktorej sa zídu ľudia, biskupi, kardináli, laici, zástupcovia z celého sveta, môže byť naozaj úľavou, malou Božou odpoveďou pre pokoj vo svete. Prežívam ju s touto dušou a dúfam, že ju takto budeme prežívať všetci spoločne.

Benedetta: Ďakujem ti Margaret za tieto slová! (potlesk)

6. Záver

Matilda: A dostali sme sa na koniec tohto odkazu.

João: Pri tejto príležitosti by sme sa chceli poďakovať všetkým komunitám, ktoré prijali a zorganizovali Genfest: ďakujeme za lásku a štedrosť mnohým, ktorí umožnili mladým zúčastniť sa na ňom.

Matilde: Radi by sme pripomenuli, že len niekoľko mesiacov pred Genfestom postihli Brazíliu hrozné záplavy, ktoré zničili veľkú časť juhu krajiny. Komunity zvládli túto mimoriadnu situáciu aj vďaka podpore celosvetového spoločenstva dobra.

No pozývame vás k účasti na ďalšej mimoriadnej zbierke: chceme spustiť zbierku pre Blízky východ, aby sme pomohli všetkým ľuďom, ktorí trpia z dôvodu konfliktov. Tu je niekoľko adries, na ktorých nájdete informácie a prípadné príspevky sú vždy vítané: www.focolare.org, www.amu-it.eu, www.afnonlus.org

Marco: Wow! Koľko ľudí nás sleduje po celom svete, mamma mia! Predstavte si, že v tejto chvíli je pripojených 8 000 bodov, ale ak vezmeme do úvahy, že mnohí sledujú Kolegamento v komunite, číslo je obrovské. Stačí si predstaviť 10 ľudí na jeden bod, a potom ešte všetkých tých, ktorí budú vidieť nahrané kolegamento.

Poslali nám aj fotografie a sledujú nás zo Sicílie, tu sú! Pozdravujeme Sicíliu! (potlesk)

Z citadely Arco-Iris v Portugalsku. (smiech) No mohli ste vybrať lepšiu fotografiu!... (smiech a potlesk)

Z Kostariky, pozdravujeme Kostariku! (potlesk)

Tu sme v Taliansku, to je z Parmy, ktorá je mimochodom mestom Matildy.

Benin! Zdravíme! (potlesk)

Corato, Taliansko. (potlesk)

Brazília! (potlesk) A v sále zaznel pokrik pre Brazíliu, ktorá je stále v našich srdciach!

Mondragone, Taliansko. (potlesk)

Treviso. (potlesk)

Neviem, či dobre vyslovím: Neuquén, Argentína. (potlesk)

A potom: Créteil, Francúzsko. (potlesk)

Ďakujeme, že ste tu s nami!

Benedetta: Vieme tiež, že v Argentíne nás sleduje viac než 450 mladých v citadele O'Higgins, pretože tento víkend sa tam koná každoročný festival mládeže.

Všetci: *Vamos chicos!* (potlesk)

Matilde: Ďakujeme, že nás sledujete, a dúfame, že sme vám sprostredkovali aspoň niektoré z našich skúseností z Genfestu. Radi by sme vám pripomenuli, že toto kolegamento si môžete pozrieť na našom kanáli YouTube. Okrem toho celé vydanie bude preložená do deviatich ďalších jazykov, okrem piatich, ktoré sú už k dispozícii.

Kanál bol tiež prepracovaný a dúfame, že sa vám bude páčiť.

João: A sme na konci. Tešíme sa na stretnutie s vami na ďalšom kolegamente, ktoré sa uskutoční v sobotu 14. decembra. Dovidenia!

Všetci: Dobrý deň! (potlesk)

(pieseň - záverečné titulky)